

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Vojtěcha Salamánka ve věci

žalobce: **SPZ Teplice z. s.**, IČO: 26671921
sídlem Jankovcova 1229/46, 415 01 Teplice
zastoupený advokátkou JUDr. Kateřinou Koberovou
sídlem Ovocný trh 573/12, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2025, č. j. 24112/25/5100-10612-706182, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II. Žalobce **je povinen** Krajskému soudu v Ústí nad Labem zaplatit soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení výroku II. rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2025, č. j. 24112/25/5100-10612-706182, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzen platební výměr Finančního úřadu pro Ústecký kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 19. 2. 2025, č. j. 264735/25/2540-31472-506533, kterým byl žalobci vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu ve výši 223 615 Kč.
2. V podané žalobě žalobce navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“). V návrhu uvedl, že uhrazení částky je pro něj likvidační, neboť nemá dostatek finančních prostředků. Jeho snahou je pomáhat lidem, což ovšem nebude moci, pokud bude muset uhradit uloženou částku. Současně nebude schopen dále fungovat a nebude moci nadále provozovat svoji činnost, neboť na ni nebude mít finanční prostředky a bude muset jediné své dva zaměstnance propustit. Dodal, že banky mu nepůjčí, a peníze by ani neměl z čeho vracet. Dále poukázal na skutečnost, že projekt „automobil pro SAS pro rodiny“ má běžet ještě 2 roky, a pokud by byl projekt z důvodu nutnosti zaplatit uvedenou částku zastaven, byl by nucen vrátit i zbytek částky na pořízení automobilu. Měl za to, že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s veřejným zájmem, neboť z pohledu finančního úřadu je částka v zanedbatelné výši. V případě, že uloženou částku zaplatí, mu hrozí insolvence a zastavení

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

podnikání. Pokud by nebyla žaloba úspěšná, tak Národní fond finanční prostředky dostane, ale do té doby by mohl žalobce nadále fungovat a poskytovat pomoc lidem.

3. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že přiznání odkladného účinku je mimořádným zásahem a musí být vyhrazeno pouze pro ojedinělé případy, přičemž hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní. Konstatoval, že žalobce neprokázal, že v jeho případě nastaly mimořádné okolnosti, které by mohly být důvodem pro prolomení vykonatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí. Dostatečně podrobně a určitě netvrdil, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Jediné konkrétnější tvrzení se týkalo nedostatku finančních prostředků, což doložil toliko výpisem z bankovního účtu. Dodal, že žalobce se nijak nevyjádřil k případnému vlastnictví movitého a nemovitého majetku, či ke stavu peněžní hotovosti. Žalovaný podotkl, že výše stanovených odvodů za porušení rozpočtové kázně sama o sobě, ani v jejich celkovém součtu nedosahuje takové hodnoty, která by měla být považována za likvidační. Podle daňového přiznání žalobce za rok 2023 skončilo jeho hospodaření ve ztrátě 649 257 Kč a lze tedy pochybovat, že by výkon rozhodnutí měl na žalobcovo podnikání likvidační dopad. Žalovaný navrhl, aby soud návrhu žalobce nevyhověl.
4. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Předmětný § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
5. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění má žalobce tvrdit a prokázat k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že se žalobcův majetek zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení

trestního, kde je rozhodováno o vině žalobce a s tím spojené sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení újmy hrozící žalobci nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde žalobci hrozí natolik závažná újma, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně do meritorního rozhodnutí věci soudem ustoupit zájmům žalobce.

6. Soud, veden shora uvedeným testem, po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět.
7. Při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, soud vycházel z výroku I. žalobou napadeného rozhodnutí, jímž byl potvrzen platební výměr, kterým byl žalobci vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu ve výši 223 615 Kč. Je tudíž zřejmé, že nastanou-li účinky tohoto rozhodnutí, majetek žalobce se zmenší, čímž mu může být způsobena újma. Existence újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. na straně žalobce je tak zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a soud proto považuje první podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě za splněnou.
8. Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, vyplývající z § 73 odst. 2 s. ř. s., soud dospěl k závěru, že s ohledem na charakter žalobou napadeného rozhodnutí nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť žalobou napadené rozhodnutí se týká toliko žalobce. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě.
9. Zbývá tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.
10. Má-li mít žalobcův návrh na přiznání odkladného účinku žalobě úspěch, musí být z jeho strany tvrzeny a současně také doloženy rozhodné skutečnosti. Vzhledem k tomu, že v případě existence pravomocného rozhodnutí správního orgánu existuje veřejný zájem na jeho řádném výkonu, soud musí vždy poměřovat, zda zájem žalobce v daném jednotlivém případě převáží nad výše uvedeným veřejným zájmem na řádném výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Žalobce proto musí nejen konkretizovat, jaká újma mu neprodleným výkonem rozhodnutí hrozí, ale i specifikovat závažnost hrozící újmy, a tato svá tvrzení musí rovněž řádně doložit.
11. Žalobce v předmětné věci tvrdil, že aktuálně není schopen odvést do Národního fondu částku ve výši 223 615 Kč. Argumentoval především tím, že uhrazení částky by pro něj bylo likvidační, neboť nemá dostatek finančních prostředků. Nebude moci nadále provozovat svoji činnost a bude muset jediné své dva zaměstnance propustit.
12. Na podporu svých tvrzení žalobce k návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby předložil výpisy ze dvou bankovních účtů za měsíce červen až srpen 2025, rozvahu ve zkráceném rozsahu a výkaz zisku a ztrát za rok 2024, přílohu k roční závěrce za rok 2024, přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2024, dokument nazvaný „tabulka příjmů a výdajů žalobce“, přehled mezd za leden až září 2025 a rekapitulaci mezd za rok 2024. Z žalobcem předložených bankovních výpisů je zřejmé, že konečné zůstatky na účtech jsou v celkové výši 5 983 Kč za měsíc červen 2025, 10 945 Kč za měsíc červenec 2025 a 6 389 Kč za měsíc srpen 2025.

13. K tomu soud podotýká, že výše finančních prostředků na bankovním účtu není jediným objektivním ukazatelem solventnosti subjektu. Žalobce například ve vztahu k dopadu napadeného rozhodnutí do jeho majetkové sféry netvrdil žádné skutečnosti o svém ostatním majetku, jenž by se dal zpeněžit a použít na úhradu daňové povinnosti, respektive neuvedl ani, že žádný takový majetek nemá. Přitom lze rozumně předpokládat, že určitý majetek ke své činnosti používá. Ostatně v příloze označené jako „tabulka příjmů a výdajů žalobce“ uvedl mezi ročními výdaji daň z nemovitosti ve výši 10 000 Kč a roční příjmy z nájemného včetně služeb ve výši 590 400 Kč. Příjmy z nájmu jsou rovněž patrné z jednoho z žalobcem předložených výpisů z účtu.
14. Za podstatnou soud rovněž považuje skutečnost, že z výkazu zisku a ztráty za rok 2024 předloženého žalobcem vyplývá, že za rok 2024 byl žalobce ve ztrátě 503 000 Kč. Ačkoliv byl žalobce za rok 2024 ve ztrátě, a tedy předlužen, tak i nadále v roce 2025 vykonával svoji činnost.
15. Soud uzavírá, že z žalobcem přednesených tvrzení a z předložených dokladů jednak vyplývá, že žalobce je zadlužen a finanční prostředky na jeho bankovních účtech nepostačují k uhrazení uložené povinnosti. Současně však žalobce nedoložil dostatek informací potřebných k tomu, aby si soud mohl učinit ucelený přehled o majetkových poměrech žalobce a mohl posoudit možný dopad napadeného rozhodnutí do žalobcovy majetkové sféry, resp. předložené doklady nelze považovat za podklady, kterými by se dala hodnověrně ověřit žalobcem tvrzená skutečnost o likvidačním dopadu, k němuž by mělo dojít právě v důsledku výkonu napadeného rozhodnutí. Navíc žalobce mohl využít institutů ke zmírnění či odložení platební povinnosti poskytovaných daňovým řádem, které žalobce zjevně nevyužil, resp. tuto skutečnost netvrdil. Lze tedy konstatovat, že bez doložení všech zásadních skutečností, jež jsou nezbytné pro věcné posouzení návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, není možné zhodnotit, zda hrozící újma převládá nad veřejným zájmem ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Tvrdit a prokázat skutečnost, že negativní důsledek (hrozící újma) spočívající ve výkonu nebo jiných právních následcích žalobou napadeného rozhodnutí převažuje nad veřejným zájmem, bylo výhradně na žalobci, který tuto povinnost nesplnil, neboť soudu nepředložil dostatek dokladů či jiných důkazních prostředků, na jejichž podkladě by bylo možno komplexně posoudit majetkové poměry žalobce a hodnověrně ověřit jeho tvrzení o možném likvidačním dopadu napadeného rozhodnutí.
16. Soud proto dospěl k závěru, že žalobce splnění třetí podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě zcela neprokázal. Současně v případě žalobce převážil veřejný zájem na vykonatelnosti rozhodnutí, tedy na tom, aby žalobce dotaci vrátil. Přitom dle výkazu zisku a ztrát za rok 2024 byl žalobce ve ztrátě a v tabulce příjmů a výdajů rovněž uvedl, že jeho roční bilance činí mínus 16 500 Kč. Nelze tedy očekávat, že se finanční situace žalobce zlepší, a je důvodná pochybnost, že by v důsledku odložení vykonatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí s ohledem na ztrátovost žalobce mohlo dojít ke zmaření možnosti vymožení odvodu.
17. S ohledem na shora uvedené soud rozhodl tak, jak je vedeno ve výroku I. tohoto usnesení, a podané žalobě odkladný účinek nepřiznal.
18. Výrokem II. tohoto usnesení soud žalobci uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto

a v němž byla navrhovatelí uložena povinnost soudní poplatek zaplatit, tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost poplatku byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

19. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: **3703-3024411/0710**, vedený u České národní banky. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1647000825**.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 10. listopadu 2025

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu